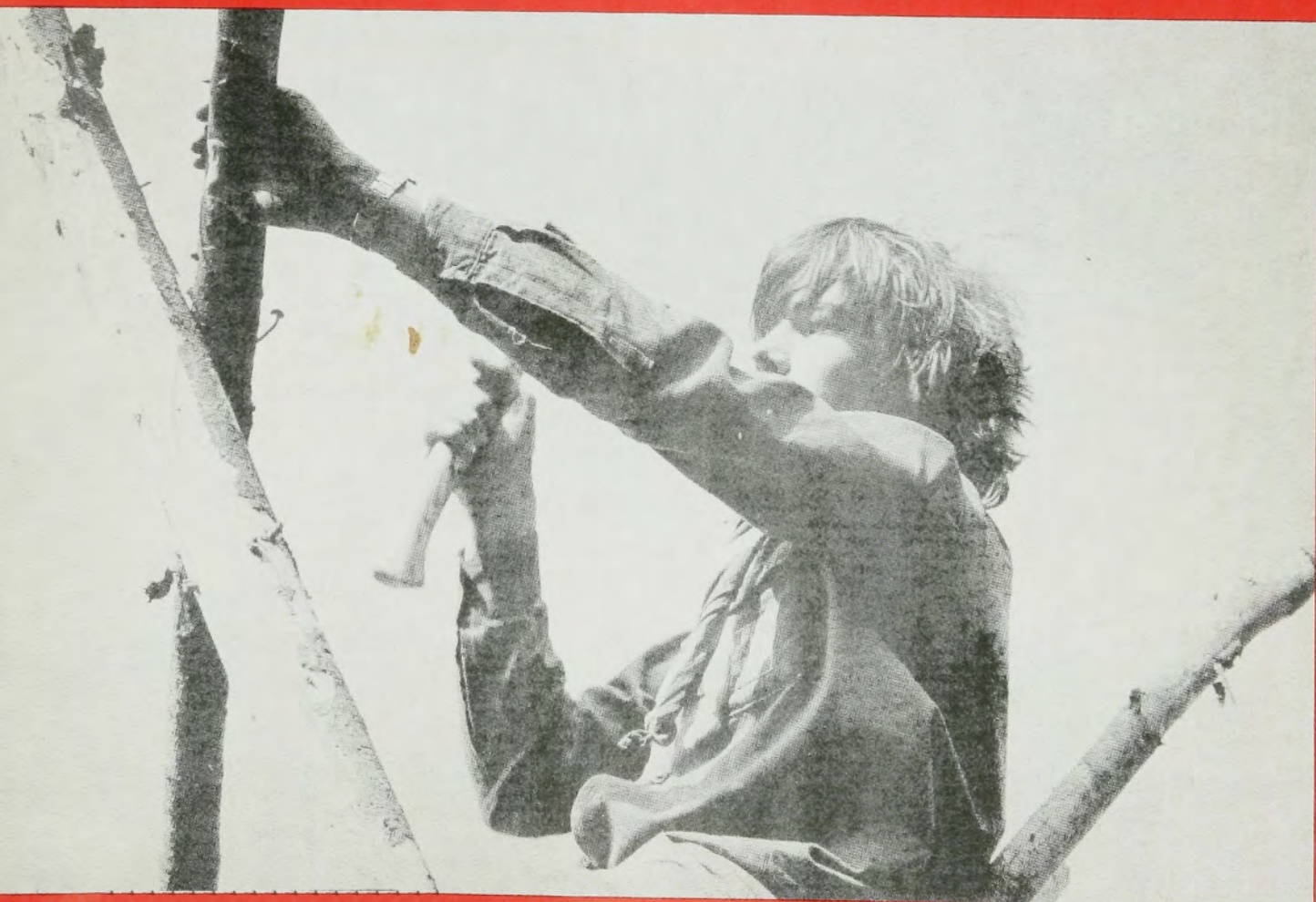

Юмак

июль-сентябрь

july-august

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і потвердженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за зібрання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані вплатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані врати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані вплатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виелімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів** ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

**Пластуни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

**КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 америнанських доларів.**

Ціна одного прим. — \$1.50.

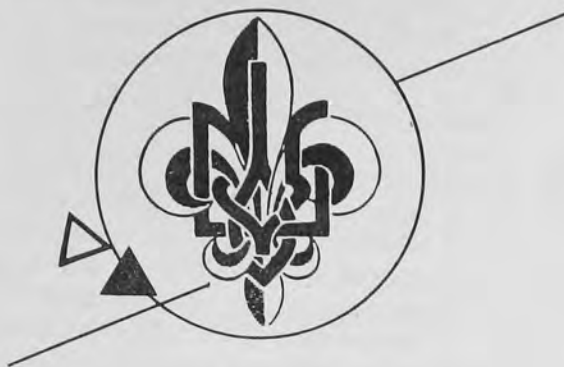
YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2, Canada** Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2, Canada**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється 10 чисел у році
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ:

2 Скрипка Страдиварі
Зустріч	Ліна Костенко
Ю. Кр.
5 Молоде перо: Весна
Крила (поезія)	Т. Мацібурко
Д. Павличко
7 Втрата	Орися Стефин
9 Успіх братів-юнаків Бориса і Тараса Созанських **
Читачі спростовують	
10 "Безплатний квиток до Афганістану" Л. Хабурський	
11 Цікаві імпрези для молоді на "Союзівці" **
Успіхи наших подруг: Юначки з 14-го К. ім. Олени
Теліги	Т. С.
13 Привіт з табору, Оголошення	
14 ЮМПЗ-1981-82 в Австралії	Реф-ент преси
17 Державне оголошення	
18 Хроніка	
23-24 Оголошення Датки на прес-фонд,
Замість квітів на могили	

● На обкладинці: "Юнак будує таборову брану" — фото Матіаса Ноя — німецького снавта (приятеля редакторки "Юнака").

● Ілюстратори цього числа: Ст. пл. Роман Хабурський і пл. вірл. Христя Юрчук.

Мистецьке оформлення обкладинки і першої сторінки:
ст. пл. Марійна Костів-Яворська

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів
ст. пл. Роман Ващун
пл. розв. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
ст. пл. Всеволод Онишневич
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віну читачів.

ЮНАК

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1982
Ч. 7-8 (224-225) РІК XX

Інтернаціональне стандартно-серійно число
0044-1384

СКРИПКА СТРАДІВАРІ

Дивились так, дивилися крізь луну,
якісь робили досліди тривалі.
І як в таку мізерну шкаралуну
вмістився геній скрипки Страдіварі?
Це ще коли, в якому ще столітті,
а от неперевершена й донині!
Чому тепер так мало їх на світі?
У чому, власне, чудо Паганіні?

Слідили вчені шведської столиці,
шукали ключ до тої таємниці.

Вивчали скрипку всю до міліметра.
Вона лежала злякана і мертва.

Аналіз, синтез, колби і реторти,
алегро, скерцо, модерато, форте, —
немає таємниць під зодіяком:
вона покрита особливим лаком!

Хімічний склад. П'ять формул
на бумазі.

Оце і вся вам скрипка Страдіварі.
І можна їх купити в універмазі,
і можна їх продати на базарі.
І можна в руки брати їх без остраху
і грати легко, як на мандоліні.
І косяками підуть тоді Ойстрахи,
ура! — серійний випуск Паганіні.

І кожен зможе наламати пальці.
Я мрію про суспільство, де б усі —
ви чули Дебюссі на балалайці? —
авжеж, общедоступний Дебюссі.
Демократично. Звично. Зрозуміло.
Щоб як взялося, то вже зразу вміло.
Приємно. Зручно. В синтетичній тарі.
Дається в руки кожному нездарі.

Пручайся, скрипко Страдіварі!
Пручайся, скрипко Страдіварі!..

Зустріч

Із давніх зустрічей (Як колись воно було)...
(уривки)

... Як вже наше вантажне авто доїздило до Вольфратсгаузен, то Стасьо, притиснений двома роверами зверху і з машинкою до писання на колінах, виглядаючи з-за гори шатер на клаптик неба, ще нижче спустив носа: "Напевно буде дощ. Куди пластуні, туди й дощ. Така вже наша традиція!"

Перепер ЛКП хотів щось сказати і навіть вже відчинив рота — та в тій хвилині десь з під верху скотився важкий наплечник на його голову, жалібно загрохотіла менажка — і він крім глухого "Ох!" не сказав нічого. Дощ хлинув справді, але не надовго. В Аммерлянді зустрічає нас блакитне небо й ясне сонце в ньому. Зіскакуємо з авта, струшуємо грубу верству порошу й розпростовуємо зболілі кості.

"Як тут гарно!" — впадає відразу в захоплення Христя. Величезна поляна серед лісу лагідно впадає до Штарнберзького озера. Вітер жене хвилі до берега, і вони розприскуються тисячами краплинок, в яких проміння сонця

малює веселку. З протилежної сторони дві менші полянки притикають до великої — вимріяне місце на два підтабори. На зеленій траві великими плямами синіють енціяни й фіялки. Тихо, затишно, далеко від людських осель, сво-бодно...

Та ніколи любуватися. "Вивантажуємо авто!" Провід Зустрічі вже вирушив вздовж на оглядини.

На краю поляни несподівано зажовтіло. "Готуйсь! Готуйсь!" — радісно кричить новац-

Сніданок
готовий

фото Стойкевич

тво й підбігає до нас. Вони приїхали автобусами, а старші йдуть зі станції пішки.

“Скоб, друже! І ти тут? Що робиш, де перебуваєш тепер?” — “Здоров був! Давно ми вже не бачилися; ти ще не виїхав?” — “Диви, та це ж Наталка! Йой, і Марійка приїхала!” — “Братчику Влодку, братчику Влодку! А братчик тут є?” — різними голосами лунає з усіх кінців. Зустрічаються друзі зі спільних таборів, мандрівок, стріч... Радісний, піднесений настрій. Запалали вогнища, надходить вечір. У плахах і коцах носимо чатиння й листя на підстилку до шатер.

“Поможіть, гей, ви там!” — Кількох ви-таскує з лісу важку щоглу на прапор, аж угнулися під тягарем.

Прибувають все нові й нові учасники зустрічі. Посередині табору велике вогнище — знак для тих, що ще йдуть.

**

Трубка будить табори зі сну 6 травня, в день святого Юрія, о 7 годині ранку. Скоро прорух — й до озера. Ще трішки зимно (початок травня), але здорово!

Тимчасом вернулось новацтво зі свого нічлігу на сіні (спали в бауєрській stodoli).

Юнаки на дозвіллі — гра ножем
фото Вижницький

При ранній молитві запізнаємося з розподілом зайнять. О 12 годині відкриття зустрічі.

Ще не закінчили збірки, як на поляну припер Перепер ЛКП з двома великими баньками на возику. Молоко! Буде гарне снідання.

І знову кипить робота. “Гей руб! Гей руб!” — підноситься посередині площі щогла.

Новацтво забавляється із своїми братчиками й сестричками. Старий Орел бавиться з ними. Пів одинадцятої свисток. Приготуватись до відкриття.

Точно в 12-й замашеровують підтабори на площу під щоглою. Бунчужні звітують бунчужному зустрічі — і “Струнко! До звіту на право, ліво глянь!” Зустріч готова до відкриття.

... Під звуки гімну маєстатично підїздить по щоглі національний прапор. На тій малень-

кій поляні для нас тепер частка України. Святочно линуть слова наказу:

“Перша Пластова Зустріч в Авгсбурзі започаткувала тому 4 роки Ювілейний Пластовий Рік і була виявом розгару українського пластового життя в Німеччині. Сьогоднішнє свято Юрія кінчає етап нашої пластової діяльності в Німеччині. Ми — востаннє в великому пластовому гурті — зустрічаємось тут перед кінцевим розпорошенням в далекі чужі країни. Це розпорошення хай не лякає нас, бо й ми, подібно як ті, що пішли перед нами, понесемо зі собою в серцях наших живу Пластову Ідею, що буде запорукою нашої духової єдності й одини.

У трудну дорогу до Великої Меті берім зі собою прапор Пластової Ідеї й обітуймо нести його чесно і несплямленим принести назад українській молоді на Рідну Землю”...

З апаратами бігають наші репортери, а до голови тиснуться думки: “Як воно було б сьогодні в Україні, якби вона була вільна?..” “Де зустрінемо долю через рік? Чи справді ця “остання” зустріч вже остання?..”

Лунає командантове тверде: “Скоб!”

“Сильно, красно, обережно, бистро!” — прокочується луною наше й пливе ген по хвилях озера. Відкриття закінчено. Тепер обід і дозвілля.

**

“Що за котяча музика?” — злиться бунчужний. Це 5-ий курінь випробовує свою оркестру. Зовсім гарно виходить. Пробують горла, чи не позахрипали — бо ввечері наша юрівська ватра.

Знову заграла трубка й сповістила теренову гру. З годинниками, компасами й картами вирушаємо до змагу. Судді — старші пластуни й сеніори — слідкують за перебігом. Грають окремо пластуни, окремо пластунки. Не обійшлося без пригод. У розгарі гри Богдан так подряпався, що треба було, поза плявованою програмою гри, дати йому першу допомогу.

Дозвілля — треба ж наговоритись...

фото Вижницький

А надвечір, як надворі стемніло, окружили учасники стрічі ватру. Самі свої, нікого з чужих. Цю останню ватру хочемо мати виключно для себе. Відкрив її пл. сен. О. Бойчук від ГПС. Короткими і змістовними словами на прикладі 5-ох ватер з 1911, 1921, 1931, 1941 рр. і сьогодні — змалював невмирущість Пластової Ідеї. Всупереч усім перешкодам вона жила, і ватри горіли...

Поплили, переплітані деклямаціями й речитаціями, пісні. Будилися спогади про рідний край.

Зорієнтувати мапу все ще не легко...

Перед нами проходять спогади-картини з святкування Маківки на рідних землях. Панахиди на Маківці, пластові штафети "Чорноморців" із землею з Маківки до Львова, перешкоди поліції, які все пуборювано... Пластова стріча на Бубнищі, культ стрілецьких традицій на Батьківщині й чужині... "Хоч стільки народу впало, — встоятись не було сили",... розгублені в зворах надії... "Змагання за неосягнений ідеал перейняли пластуни, щоб його здійснити". "А ми тую червону калину підіймемо" — закінчує провідник Чоти. І, немов у відповідь, несеться голосно з молодих грудей: "Ой, у лузі червона калина"...

Ще година до нічної тиші. Поодинокі курені відбувають свої сходи. Там, з горіючим смолоскипом, зникають у темряві "Лісові Чорти" на свій "центерок". А інші ще тісніше згуртувалися коло ватри. Оркестра з Міттенвальду капітальна. Знову зриваються сумовиті пісні — і поволі переходять у веселі, бадьорі. Чого ж нам сумувати? "З життям поборюся, як з трудами в полі"...

Пізно вночі засипляємо врешті — з легким серцем і погідною думкою, з новою надією і силою...

Останній день зустрічі.

Під березовим хрестом, завітчанним квіта-

ми й вишиваним рушником — маленький польовий престіл. Відправляється Богослужба. Гарячі молитви та нобожні пісні заносять благання до Всевишнього — про згоду, єдність, силу для нашого народу.

В гарній, настроєвій проповіді звертається духовник до присутніх.

Ще дві години до закінчення зустрічі. Рідка нагода скласти пластові проби — інструктори перевіряють практичні вмінності. А решта ще раз любується нагодою зустрічі. Виміна адрес, обіцянки писати — і знімки, знімки, знімки...

Востаннє заграла трубка. Востаннє стало до збірки пластуна до зустрічі. Сумно було — бо кінчалася стріча.

"Присягу складай!" Дрижачим голосом складають пластунки й пластуни Пластову Присягу. Дедалі голос могутніе, і закінчують твердо, самовпевнено: "На щастя дорогу свій край поведу". Нових 8 стало на службу Богові й Україні. А потім відновляють юнацьку присягу сеніори.

Останній наказ... І національний прапор опускається додолу. Віддаємо почесь. Ще кілька слів — і пластовий поздоров відбився об стіни лісу. Зустріч закінчена.

Скоро розбираємо шатра, пакуємо наплечники. На великому вогнищі згоряють всі сліди нашого таборування.

"А щаслива вам дорога-а-а". Перші відійшли до поїзду. Поволі пустіє площа. Відходячи, забираємо з неї в дорогу внутрішню радість з приналежності до пластового гурту та приємне почуття живої сили...

Ст. пл. Ю. Кр.

"Молоде Життя" ч. 5-6 1950 р.

Українська Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"
у Філадельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

Все, що жило, відпочивало тихим сном, тільки нічні зірки все ще моргали одна до одної, наче записували останні пригоди, як заграва сонця почала пробиватись з-за небозводу, даючи знак небесним зіркам йти на відпочинок. Сонце поволі пробивалося поміж хмарки, а проміння наче купалися в ранній росі, що блищала, як дорогоцінні діаманти.

Високі дерева стояли непохитно, неначе гріли свої гілки до яскравого сонця, а гілки ті виглядали, як корони на головах пишних княгинь і королів. А різнокольорові метелики мерехтіли й перелітали кожний в іншу сторону, вітаючи ранок, польові коники й собі стрибали один поперед одного в зеленій запашній траві. І час від часу зайчики виставляли свої насторожені вуха, прислухаючись до кожного шелесту.

З нічного сну збудились пахучі квіти, піднімаючи догори свої усміхнені голови. Вони, наче маленькі діти, любувалися соняшним промінням. Бджоли підлітали до них, гомоніли між собою, сідали на квіти і, здавалось, що вони обнімають і цілують їх, дякують за пахучі медові соки.

Пташки й собі, пробудившись зі сну, одні літали, другі повиставляли свої голови з гнізд, почали цвірінькати, співати, а інші свистіти. Цей пташиний спів, відбиваючись од листя та стіни дерев, зливався в одну гармонію, а відгомін того співу було чути в далекій далечині неначе концерт ранньої молитви-подяки за соняшний ранок. А сонце тим часом підходило, підходило все вище вгору по блакитному небі, здавалось, що проміння його й увесь небозвід хочуть спіймати ту красу претгарної країни.

Великі й малі ріки пливли поміж горбами, а скільки потічків і озер з кришталевою водою насичували природу того краю. У ріках

риби: одні стрибали, другі, пливучи, наче кланялися соняшному промінню й срібним кольором своїм виглядали, як дзеркала у воді.

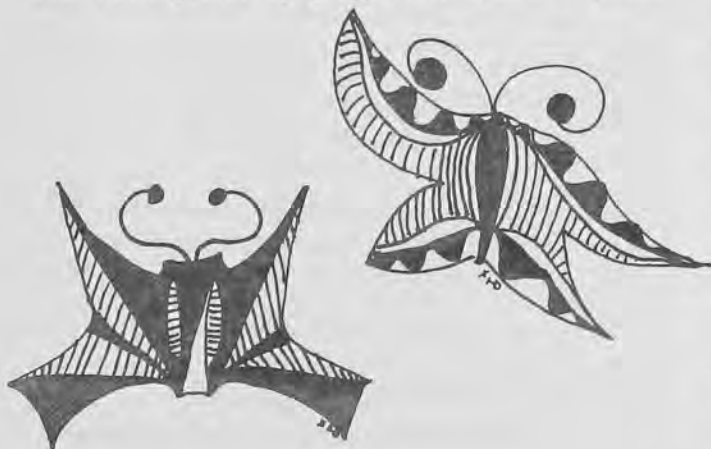
Куди оком не глянеш, всюди запашні буйні поля, що були огорожені пасмом високих синіх гір.

Творець винагородив цей край всіма земними благами. Він виглядав, неначе виноградний рай. Добра в тому винограднику було досить для всіх, хто жив в тій країні. В давню давнину до того виноградника заїздили великі діячі й промовці, вони виходили на високі береги ріки звеличувати "Творця" того виноградника, а господар з своєю сім'єю й собі йшов до ріки, щоб подякувати за дари й соняшне тепло, якими їх край був винагороджений. Здавалось, що й високі дерева схилили свої голови в ту сторону, до підніжжя тієї ріки з цілющою водою.

Колись у тому краю виростали найкращі квіти світу, за тими квітами приїжджали великі лицарі з усіх сторін тодішньої Європи: Данії, Угорщини й славної в ті часи Франції, щоб прикрасити свій край квітами.

Недавно англійці й британська спільнота народів святкували престолонаслідництво й підтвердили історично, що в палаті знаходиться тридцять перший і росте тридцять другий рід з квітів соняшного виноградника.

По другому боці, де сонце відпочивало серед диких лісів і трясовин, поселились родини дивних людей. Прибули вони сюди з-поза високих гір, жили вони з рибальства та дичини, що їх в ті часи було там подостатком. Люди ті були напівголі, зарослі, вони завжди виглядали брудні й ліниві, як дикуни. Шукаючи здобичі, ті зарослі люди заблукали в господарство працюючого господаря в той соняшний виноградник. Наїлись і напились, а вночі пограбували, забрали все, що їм подобалося. І

так час від часу ночами вони вдирались і грабували, а решту нищили, нищили в дикий спосіб виноградник господаря.

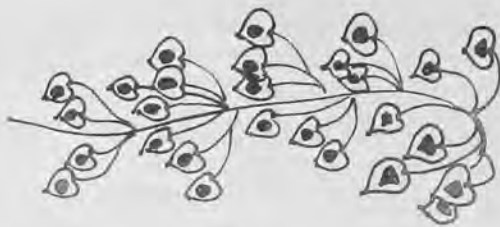
Через деякий час серед того зарослого та напівголоного племені з'явилась заблукана, наче голодна вовчиця, розпутна жінка. Вона стала господинею тої напівголої сім'ї. Скоса вона споглядала на виноградний край сусіда з вишневим садом. Одного разу каже вона до старшого тої голодної сім'ї: "Дивись, який рай у нашого сусіда, а твоя сім'я гола, голодна серед трясовин і бруду. Іди і вбий його, й матимеш усе для себе, для мене, і для твоїх нащадків вистачить".

Подумав старший, порозмовляв з другими, а потім поодягали овечі шкури на себе й курявою рушили до брами того вишневого саду. Немов сарана, лишили вони по собі голе поле. Із страху — аж земля здригалась. Прибули до брами вишневого саду, обтряслись від бруду, стукають: "Пустіть, пустіть у господу вашу, ми спокійні ягнятка, в гості до вас прийшли, привіт вам від нас і нашої зверхниці принесли".

Розкрилась брама, сім'я спокійного господаря вже рушила огненним мечем знищити ту дику орду. Старшина озвався: глядіть, ми з іконою, із знаком миру й любови до вас прибули, не убивайте нас. Глянув мирний господар на змарнілу постать, подумав і звелів сім'ї своїй впустити гостей у свою господу, у вишневий сад.

Сонце чомусь поблідло, ховалось за той край, звідки прибули ті мирні ягнятка. Того вечора й зірки не з'явилися на привітання ночі, а чорні хмари нависли над виноградним краєм, і повис над краєм дивовижний сум. Серед тої темної тиші, мов дика сарана, розлітались вони по вишневому саду і стали роздягатись з овечих шкур. Немов голодні вовки, з піною на губах кинулись гризти й пити соки виноградника й вишневого саду, аж високі дерева й гори здригались від удару й тривоги, як вогор убивав свого сусіда.

Засох вишневий сад, пов'яли пахучі квіти, золоті лани бур'яном заросли, а дикі зайди ра-

діли, що весь край у ранах стікає кров'ю і не встане вже більш ніколи.

— Тут пливе цілюща вода, цей край ми своїм зерном засіваємо, тут наше царство збудуємо, — гула юрба кровожерів, — а нашій господині найкращі дари принесемо.

Раділа й розпутниця, як почула, що сусід конає, повіривши гостям, що ніби з наміром миру прибули. Вона цю велику історичну подію й собі в історію записала.

Страшна тривога обняла кожне ество соняшного виноградника, гори посумніли, а сині ліси похилились, наче старі діди. Коли б людина була Творцем того виноградника, то не витримала б, не змогла б глядіти на ті дикі знущання.

Минув час. Глянув Творець на терпіння і мuku краю того, осушив кров, погоїв рани й оживив виноградник. Квіти й вишневі сади в зелене листячко одяглись, бджоли гудуть, пташки співають, а дерева усміхаються, нові квіти відростають, дикий бур'ян закривають, зближається ранок соняшної весни для виноградного краю. Бо його йому дав Творець, і жодна сила вбити весни не може.

Тарас Мацібурко

З альманаху "Новий Обрій" ч. 6.

Тарас Мацібурко (18 р.) з Джілонгу (Австралія). На 3-му конкурсі молодечої творчості в Мелборні за це алегоричне оповідання дістав другу нагороду.

КРИЛА

Поетові прилюдно і врочисто
Зліпили крила медом золотим,
І він подякував за те, що з птаха
Його зробили плазнем... Він гадав,

Що сонце крилечка йому оближе,
І він розправить їх і знов злетить.
Він тишився, що не взяли сокиру,
Не обчімхали пір'я до хребта.

Не знав, що сонце бридиться гадюки,
Не знав, що у тісній, мов страх, норі,
Як горб, ті крила будуть заважати!

Він сам їх відрубав, щоб легше жити,
І, смокчучи засохлий солод слави,
Вдавився кісткою свого ж крила!

Дмитро Павличко, "Гранослав", Київ, 1968.

Втрата

Це оповідання Орисі Стефин (Опар) дістало першу нагороду на 3-му Конкурсі молодечої творчості в Мелборні.

Тяжко було Наталі зжитися з думкою, що вже більше Славка не може називати своїм, що він уже вийшов з її життя. По такім довгим їхнім приятелюванні вона могла збагнути, що вже більше вони не сходитимуться і не проводитимуть разом радісних, милих днів, як було досі. А скільки ж то часу разом вони провели — такі гарні, життєрадісні хвилини?

“Ну, і пощо ж їх споминати?! Тільки додаю собі жалю”, — подумала вона гірко.

А жалю у неї був великий. Правда, вона помітила, що останніми часами він ставав трохи неохочий до розмови з нею, але думала тоді, що це перейде.

“Може, й моя вина в тому”, — думала, — “сама я не така радісна, як була перед тим”.

Тут їй іспити в університеті пригнітили її та затурбували, бо знала, що будуть нелегкі. Навіть просила Славка, щоб не приходив так часто, бо студії важливі, особливо тепер, на останньому році. Але він чомусь не міг чи, може, не хотів її зрозуміти...

Правда, Славко спершу послухав її, але коли дзвонив, то щораз більше допікав дівчині, що вона не хоче з ним зустрічатись, що нібито хоче його зовсім позбутися. І як можна було його переконати, що не так вона думала? Їй тяжко було йому вияснити, що їй залежить на його приязні, але потрібно їй так само часу на дещо інше...

Але це не помагало. Після таких розмов він робився понурішим, а це відбивалося на ній так, що вкінці вона навіть краще почувалась, коли він зовсім перестав їй телефонувати.

Так минав час. Минули й іспити, почались довгоочікувані ферії. Наталя сподівалась, що Славко приїде відвідати її при першій нагоді.

але він не з'являвся. Довший час виглядала його, але даремно. Вже й почала непокоїтись, але не хотіла робити першого кроку.

Аж ось неспідовано він приїхав, такий веселий, попросту радість сяяла на його обличчі, та ще й причепурений так, як рідко коли. Серце дівчини аж затріпотіло, коли його побачила.

Славко привітався і, не гаючи часу, сказав:

— Я тільки вступив на хвилину. Знаєш, я був у ресторані на вечері з братом і його дружиною. Пригадуєш, того разу, як ти не могла прийти? Ну, і я здибав одну дівчину і... ходимо разом, — вибелькотав скоро.

— Так? — це все, що Наталя могла сказати. Якось до неї ще не дійшло те, що щойно почула.

— А як буде з уродинами Оксани на другий тиждень, на які ти мене просив?

— Ну... я власне через те й прийшов, то...

— Славко замовк, а Наталя, як завжди, готова до помочі, й тепер врятувала його від неприємного тлумачення.

— То хіба, замість мене ти хочеш взяти свою дівчину? — останнє слово вийшло з зусиллям.

— Ну, так. То ти не маєш нічого проти того? — він спитав з полегшенням.

І що ж вона могла йому сказати? Що їй залежить на ньому? Що забороняє йому брати якусь дівчину, замість неї? Властиво, яке право має вона над ним? Ні, це не може бути дійсністю. Я мрію!

Замість цього, вона тихенько промовила:

— Як так хочеш, то хіба дівчина важливіша, то що можу зробити?

— Та ти ж так хотіла, ні? Ти ж не хотіла зі мною більше зустрітись. Ти не любила мене так, як я потребував. Я шукав любови, повної відданости.

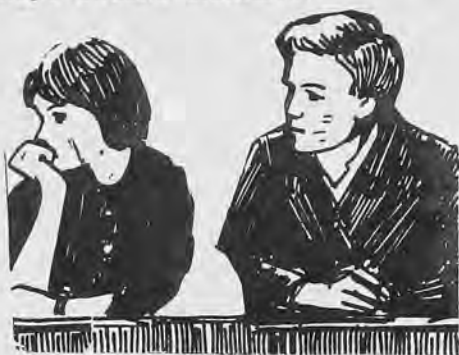
— І я тобі не могла цього дати. Чи ти це знайшов тепер?

— Ще не знаю. Заскоро сказати. Але надіюся, що так, — він усміхнувся щасливо.

Тепер Наталя зрозуміла, чому він останньо ходив такий понурий. Він думав, що вона хотіла його позбутися цілковито. Він хотів більше, ніж тієї приязні, тепла й зрозуміння, які вона могла йому дати. Він хотів, щоб вона була цілковито його. Але вона не могла зробити себе цілком підрядною, відданою йому. Це було б ув'язненням свого ества! Зрештою, хіба можна силувати себе, щоб когось

любити, кохати? Вона не любила удавати, що її почуття були відмінні від тих, які, дійсно, відчувала, й цього не скривала перед ним.

Скоро Славко відійшов.

Щойно тоді Наталя відчула, як їй стало зле — таке неприємне почуття огорнуло її, наче щось стиснуло серце й підіпхнуло його геть аж під горло. Такий сум зійшов на неї, а Славкові слова ще гукали в глибині її мозку:

“Вже минуло півтора року, як ми сходимось”, — і це ще гірше її смутило. Після такого довгого часу... що тепер залишилось? Нічого? Пустка? Сльози бились до очей, але якісь невидимі загати затримували їх й не дозволяли їй плакати. Вона хотіла крикнути, стримати його, але практична частина її мозку не дозволила їй. Пощо? Чому псувати йому щасливий настрій і розривати його між собою й нею? Сама знаєш, як тяжко його розвеселити, коли він сумний. Знаєш, що не зможеш жити тільки для нього, як він хотів, може вона зможе це зробити? Ти потребуєш ширшого життя: багато людей, подій, зайнять, щоб твоя істота могла рости, розвиватися. А з ним життя було б таке вузьке... Ти ж почувалася з ним ніби здушувана... Чому стримувати його від того щастя, яке він, видно, знайде з нею, як сама не можеш того йому дати? Ти ж знала, хоч підсвідомо, що ви б спільного життя не мали доброго, то чому тепер так сумуєш?

Від того дня Наталя ходила така, як ще ніколи. Нікому не признавалась, що щось сталося. Пощо? Хіба хто допоможе? Напевно ще більше жалю додадуть своїми розмовами... Зрештою, треба їй самій збагнути цей стан, в якому опинилась.

Та не так легко було здавити в собі ті почуття, що переслідували її щогодини, щодня. Найближчі спостерегли: її мама, бачачи зміну в дівчині, навіть почала таємно непокоїтися. Аж, нарешті, одного гарячого дня, сидючи поруч неї серед пахучої зелені городу, мама жартівливо заговорила про Славка. Наталя спочатку не видавала секрету, удаючи веселість. Але коли мама згадала, що хлопця

щось давно немає, Наталя вже довше не могла стриматись:

— Він відійшов: вже скінчилося все!

Мама не дуже могла зрозуміти, про що дівчині йде, але Наталя перервала мову.

Всі сумні думки зміглись тоді в одну тяжку чорну хмару, і вона не могла далі розмовляти. По хвилині, опам'ятавшись трохи, вона почала говорити, щораз то скоріше та й ширше про його останні відвідини і про свої бурхливі переживання останніх днів.

Мама слухала. Не сміялась з неї, ані не сварила, що переймається “дрібницями”, чого Наталя сподівалась. Навпаки, ця жінка, що сиділа перед нею, із сріблястими волосинками, що вкрадались у чернь її волосся, згодом сказала їй таке, чого ніколи вона не сподівалась.

— Я знаю, що ти відчуваєш, та ж я подібне пережила колись. Тільки це було під час страхіття-війни. Жорстока війна його забрала. І то перед самим нашим шлюбом. Ми це так плянували, разом чулись такими щасливими, хоч лихо навколо нас невгавало. Але так не мало бути... Не судилось нам...

Мамина розмова тягнулась далі. Наталя не могла надивуватись, що ця жінка, з якою вона пережила ціле життя в одній хаті, могла колись переживати таке, як вона тепер, ні щось багато жалісніше, розпачливе. Слухаючи пливучу розмову, її душевні таємниці, дівчині злетіло на думку таке, чого досі не збагнула.

“Таж мама говорить про той час, як була віком така, як я тепер, в розквіті молодости. Вона це сама переживала. Та де, вона таке пережила, про що я й навіть не могла подумати. І як я могла досі про це не довідатись? Може, я ніколи не виявила зацікавлення її спогадами про минуле. А вона — архів пережитого, тих почувань, які я щойно тепер починаю розуміти”.

А тепер мамин голос прорвався крізь її думки:

— Те, що ти тепер переживаєш, є цінне. Зможеш цей досвід запам'ятати, бо може пригодиться в майбутньому. Це природньо, що тобі так тяжко помириться з цією ситуацією. Воно завжди так є, коли ми привикнемо до чийсь присутності, а тоді несподівано її втрачати. Треба трохи часу, щоб з такою думкою

зжитися. Іноді, в такий час добре себе розважити іншими заняттями. Ще кілька тижнів — і виїдеш до іншого стеїту. Напевно, стрінеш нових людей, нові пригоди...

Її голос плив далі, так спокійно, а Наталя продовжувала її слова в думці.

“Ах! Правда. Хто знає, що мене там очікує? Через це замішання, я цілком забула про подорож. А це буде така приємна зміна! Чому ж вічно згадувати те, чого не можна завернути? Хіба не краще плянувати майбутність?”

І безліч думок почали снуватися в її голові, змальовуючи нові, кращі часи. **Орися Стефін**

Із Альманаху “Новий Обрій”, ч. 6. 1980 р.

УСПІХ БРАТІВ-ЮНАКІВ БОРИСА І ТАРАСА СОЗАНСЬКИХ

Місцева “Пікерінг Бей Ньюз”, а згодом Торонтський щоденник “Глоуб енд Мейл” оголосили вислід гри “заробіток на біржі” для середньошкільников при Університеті Вільфреда Лор’ей — т. зв. “Гай Скул Сток Маркет Гейм”.

В останніх дев’ятох тижнях Борис і Тарас теоретично заробили 95.000 доларів, ніби то вкладаючи 100.000 шерами в Торонтську Грошеву Біржу під час дев’яти тижнів.

Університет Вільфреда Лор’ей послужив компютерами, щоб обрахувати всі заробітки, витрати й комісійне за купівлю і продаж шерів і щоб знати “заробіток”. Обчислення “доходу” брало до уваги актуальні ціни, що їх подає преса з біржі.

У грі брали участь приблизно 500 груп середньошкільников і учнів громадських каледжів в Онтарію. Така гра — це засіб для навчання математики й економіки в середніх школах.

Юнаків нагородили під час бенкету 14-го травня ц.р., вручаючи їм 250.00 доларів, що їх асигнувала на ту ціль Торонтська Біржева Виміна.

Юнаки проживають на хуторі біля Торонта, Борис є учнем 11 класу, а Тарас 13-ої в середній школі Данбартона. Вони є пластунами розвідувачами — членами Пластової Станиці Торонто.

Про вислід цієї гри широко писала англійська преса, вперше подаємо новинку українською мовою для юнацтва в “Юнаку”.

ЧИТАЧІ СПРОСТОВУЮТЬ

До редакції наспіли два листи від наших пильних читачів, які дають поправки до статей, вміщених у квітневому та травневому числах нашого журналу.

1) І так пл. розв. Петро Пясецький з Риму пише, що в квітневому числі 1962 р. на сторінці 22 підпис під дописом п. н. “Моє таборування” має бути пл. уч. Ігор Сапун, а не як подано пл. уч. Ігор Салук.

Також на тій самій сторінці під дописом ч. 3 підпис пл. уч. Роман Пясецький з Філядельфії-Рим є неправильний, бо має бути пл. розв. Петро Пясецький з Бостону-Рим.

2) Пл. сен. Ярослав Рак спростовує, що знімок, поданий у числі за травень на ст. 13, підписаний “учасники зустрічі на “Писаному Камені” 1924 р.” — не є автентичний. На ділі він, як подає пл. сен. Я. Рак, є знімком з обласної зустрічі Бубнище-Манівка у 1925 р.

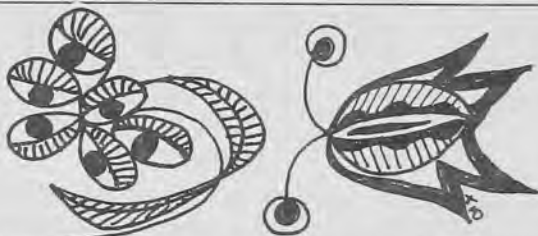

Обидвом пильним читачам “Юнака” дякуємо за ці спростування і просимо від редакції вибачити за недогляд.

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ

У квітневому числі “Юнака” на стор. 17 поміщено два знімки без відома дописувача з неправильним підписом щодо посту пл. сен. Оксани Бережницької. Вона в тому часі була референтом таборів ОТК Новосонільської округи, а не головою Таборової Комісії в Станиці Бофало. Головою ОТК був тоді пл. сен. Марко Стасюк. Помилка сталася через непоінформованість у справах технічного редактора “Юнака”.

Просимо дуже пробачення за цей недогляд. Редакція.

Борисові й Тарасові гратуємо й бажаємо дальших успіхів. Вітаємо і їхніх Батьків, бажаючи ще більшої потіхи з синів.

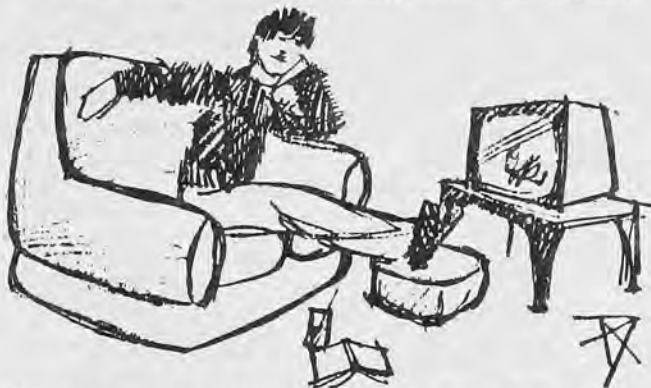
Борис і Тарас Созанські із своїм учителем-дорадником.

**"БЕЗПЛАТНИЙ
КВИТОК
ДО АФГАНІСТАНУ"
(загарбникам країн)**

Що сталося з Афганістаном? Чи зник він з мапи? Чи перестали воювати афганістанці? Чи більше молодих українців не посилає уряд СРСР класти голови "за цатову душу"?

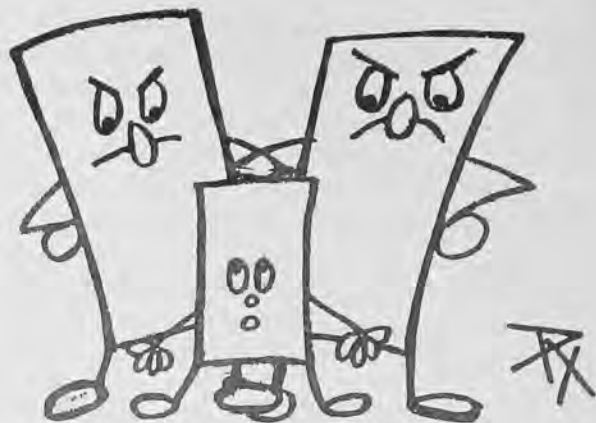
Не проминуло два роки, а вже чутка про Афганістан зникла з хвиль радіо і екрану телевізора, а також і ми перестали про нього згадувати та думати про його долю. Так москалі знов використали типову нашу людську властивість — ми скоро запалюємося чимсь, а потім так само швидко байдужіємо до справи.

Через те саме, знаючи нетривалість нашої пам'яті, Москва знаходить відкриту дорогу, має "безплатний квиток", щоб загарбати ще якусь країну в будьякий спосіб. Коли ніхто не піднесе голосу, не наробить галасу, тоді злодій украде щось. Коли ми не зрушимо світового сумління, Москва далі буде палити дітей і жінок, засипати землю хемікаліями, щоб затерти сліди злочинів, буде далі висилати наших ровесників на смерть у далекі азійські гори. Тож, коли ми байдужі до злочинів Москви, вона це буде використовувати, посилювати їх.

Чи ж наша пам'ять така коротка? Чи ж ми не навчилися з помилок нашої історії нічого? Чи ж ми такі боягузи й слабодухи, що не піднесемо навіть пальця в обороні наших братів, яких змушують бути поневолювачами, хоч самі в неволі?

Що з того, що ми поставимо пам'ятник, зробимо фільм, чи задекларуємо в інший спосіб свою пошану борцям Афганістану за яких

сорок років, подібно, як це жиди тепер роблять, відзначаючи свій голокост. Таке відзначення приносить "зеро" успіху. Неможливо буде воскресити поляглих земляків, запізно проливати словами жаль, нема ж оправдання на лінивість й байдужість в обличчі смерті. Світ нас не почує, бо він не дбатиме про минуле.

Запитаймо себе. Навіщо нам дано було українську кров, лише щоб тільки танцювати польки й заїдати голубці? Чому нас тут Бог

**ПРОЧИТАЙ
МЕНЕ!**

поставив у вільному світі, де ми маємо час, волю і можливості. Чи ми не є такими, як той слуга, що закопав свій талант у землю? Хто поверне господареві те, що він сподівався дістати, давши талант слугі, щоб помножив його.

Тепер, коли тут сидимо під дахом, з ліжком до спання, з трьома стравами на день, там — в Афганістані — діються гірші воєнні злочини, ніж були під час другої світової війни. А ми байдужі, брак нам відваги, сидимо тихо.

Чи ми аж такі безсердечні, щоб не пожертвувати хоч кілька хвилин, на молитву за них? Чи не можемо витратити пів години, щоб написати лист до газет? Чи боїмося трохи попрацювати, призначити день, щоб приготувати лектючки в тій справі? Чи не стає нам тижня часу, щоб піднести голос протесту?

Друзі мої! Там борці діють не кілька хвилин, пів години, день, чи тиждень, там вони віддають життя.

Призадумаймося над цим та не даймо москалям безплатного квитка, що дає їм змогу пити кров чужу і нашу. Віра без дії мертва, не будьмо мертві, будьмо живі!

Любомир Хабурський

У поточному році, а конкретно — у місяці серпні, на широко відомому українському курорті "Союзівка" в горах Кетскіл, Нью-Йорк, плануються виїмково цікаві імпрези для української молоді, що можуть притягнути також увагу наших читачів. Ініціаторкою тих імпрез і курсів є молода активістка УНСоюзу Марта Кордуба, яка вже досі має на своєму конті цілий ряд імпрез для української молоді в ЗСА. Отже для молоді влітку цього року заплановано:

1. Від 1-7 серпня тиждень, призначений для дітей до 13 років життя, включає образотворче

мистецтво, літературу, як також сценічне мистецтво. Дітей з батьками запрошує "Союзівка" взяти участь у різних імпрезах, що охоплюють виставку малярства, скульптури, різьби й фотографії, літературний конкурс, виступи у сольоспіві, музиці й танках, збірні виступи у тих категоріях і деклямації. Діти, віком 8 до 13, можуть прислати свої твори на виставки до канцелярії УНСоюзу, 30 Монгомері Ст., Джерзі Сіті, Н.Дж. 07302.

2. Від 7-14 серпня тиждень посвячений до-ростаючій молоді. Буде все те, що для дітей, а крім того ще графіка, примінення українських народних мотивів до сучасного одягу, а у сценічному мистецтві власні музичні композиції й драма. В тому тижні будуть відбуватися також семінарі, майстерні, виставки, виступи й курси. Учасники обидвох груп дістануть знижку оплати перебування на "Союзівці", а всі курси, семінарі, вистави безкоштовні.

Наша юнацька молодь напевно буде зацікавлена тими імпрезами, особливо в часі між 7-14 серпня і це може бути зупинкою для деяких перед участю в Ювілейній Пластовій Зустрічі на "Вовчій Тропі", яка починається саме 14-го серпня ц.р.

УСПІХИ НАШИХ ПОДРУГ

ЮНАЧКИ З 14-ГО КУРЕНЯ ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

Звичайно в тій рубриці пишуть про визначну пластунку або пластуна. А сьогодні я хочу подати читачам "Юнака" про 39 визначних пластунок-юначок. Ті юначки разом творять 14-ий курінь ім. Олени Теліги з Філядельфії.

Курінь імени О. Теліги, визначної української поетки, постав у червні 1953 р. Курінь відзначив 40-річчя смерті своєї патронки цього року, а внаслідок буде святкувати своє 40-річчя. Перша курінна краска була вишнева, а тепер вона червоно-чорна.

Може хтось із читачів пригадує 14-ий курінь із змагань, Орликід і пластових зустрічей. Може знаєте членок куреня також із інших пластових зайнять. Кожного літа й кожної зими юначки з 14-го куреня роз'їжджають по пластових таборах. У станиці членки куреня працюють, як виховниці, й беруть активну участь у імпрезах, святах, хорах та драматичних і мистецьких виступах.

Тепер у курені 5 гуртків: "Братчики" — гурткова — пл. розв. Катря Рудницька; "Чорнобривці" — гурткова — пл. розв. Марія Щу-

"Пластуни, заарештовані під час 1-ої світової війни" (частина експонату на 20-ту Орлиніяду). Зліва направо: пл. розв. І. Білин; А. Гладна; Т. Білин; Л. Німилевич; Хр. Санторе; Л. Головчан; А. Литвин; Л. Подолян.

ка; "Конвалії" — гурткова — пл. розв. Арета Гладка; "Будяки" — гурткова — пл. уч. Ліля Пак і "Підсніжки" — гурткова — пл. прих. Маланка Турченко. Теперішній курінний провід це: пл. розв. Христия Санторе — курінна; пл. розв. Оксана Подоляк — суддя; пл. розв. Ореста Гриців — писар; пл. розв. Роксоляна Головачак — скарбник і хорунжа; пл. розв. Арета Гладка — господар; пл. розв. Катруся Кузьма — хронікар; пл. розв. Марта Левицька — інтендант; пл. розв. Ксеня Панчак — підхорунжа; пл. розв. Арета Герасимович — підхорунжа. Зв'язковою є ст. пл. Юстина Литвин, Л. М.

Група юначок з 14-го куреня, перший ряд зліва: пл. уч. Т. Білін; пл. розв. Л. Подоляк; М. Левицька і А. Гладка; другий ряд зліва: пл. розв. І. Білін; Л. Німілович і Хр. Санторе.

Пл. розв. О. Гриців ставить гуртнові "Підсніжки" питання до першої проби.

Члени гуртів "Конвалії" і "Братчини" під час курінних сходів зліва направо: пл. розв. Р. Головачак; А. Гладка; О. Гриців; І. Цвігула; І. Білін; Л. Німілович.

Гурт "Підсніжки" під час курінних сходів; зліва направо: пл. прих. Хр. Федорун; З. Качуран; Л. Руданевич; Л. Небус; М. Турченко; Л. Чаплинська.

Гурт "Будяки" під час курінних сходів; зліва направо: пл. уч. М. Рудницька; Р. Воснобійник; Т. Білін; Л. Пак і М. Гладун.

Ст. пл. Юля Федін і ст. пл. Юстина Литвин (зв'язкова).

Як би я могла, я би написала про всіх членів нашого куреня поодинокі, але місце й терпеливість читачів обмежує той допис. Все, що мені залишилося сказати — це те, що всі члени куреня є приємні, жваві, приятельські, веселі, щирі та очевидно вони всі виконують свої пластові обов'язки пластунок якнайкраще. Одним словом, вони є дуже добра й гарна група дівчат.

Якщо ви досі не знаєте нікого із 14-го куреня УПЮ-ок, радимо це зробити, бо вони є знамениті юначки і люди!

Скоб!

Т. С.

(що також відповідає за всі знімки).

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.

Години урядування: понеділки і п'ятниці

від год. 6-ої до 9-ої вечора;

середа від год. 9-ої до 12-ої перед полуднем.

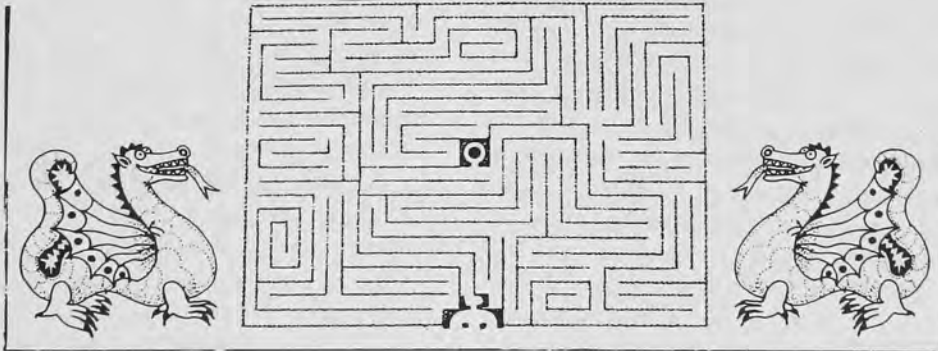
- Кредитова Кооператива в Пассейку платить 7% дивіденди від ощадностей — нараховуємо чвертьрічно.
- Студентські позички — до сплати після закінчення студій.
- Позички на авто та всякі потреби домашнього вжитку.
- Безплатне для членів життєве забезпечення ощадностей до висоти \$2,000 і позичок до висоти \$10,000.
- Сертифікати за високим oprocentuванням.
- Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$100,000 на одного члена.

Вступайте в члени в годинах урядування
в домівці кооперативи.

229 Говп Авеню * Пассейн, Н. Дж. * Тел.: (201) 473-5965

Лябіринт

Два змії
пішли в
заклад,
що хто
скоріше
дійде до
маленького
замку
посередині
лябіринту,
добуде
князівну,

що там
сидить.
Котрий і
як дістався
швидше
до замку?

ВІДПОВІДЬ
стор. 123

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

ЮМПЗ - 1981-82 в Австралії

Як і 10 років тому, Пласт в Австралії мав честь розпочати святкування свого 70-річчя Ювілейною Міжкрайовою Пластовою Зустріччю під гаслом "Пластова одність і братерство" — на пластовій оселі "Сокіл" від 24/12/1981 до 3/1/1982 р.

"Сокіл" — власність станиці Мелборт — розміром 147 акрів гористого, евкаліптового лісу, поблизу побережжя Тихого океану, за словами Начального Пластуна, може конкурувати з будь-якою пластовою оселею.

Начальний Пластун промовляє в часі відкриття ЮМПЗ.

Цього року "Сокіл" переживав небуденну подію: в ЮМПЗ взяв участь Начальний Пластун пл. сен. кер. Юрій Старосольський. Також приємно було зустрітись з дорогими гостями з Канади і Англії — пластовими родинами Гордієнків і Добротворів. Ми свідомі того, що Австралія країна віддалена від інших континентів, все ж таки ми сподівались більшої кількості гостей з північного континенту, щоб разом з ними задемонструвати пластову одність і братерство. Участь в ЮМПЗ взяли всі Улади Пласту. І хоч нас також розділяють великі

Підтабір новачок в очікуванні відвідин Начального Пластуна.

простори Австралії (в деяких випадках понад 3000 миль) — в Зустрічі взяли участь близько 400 учасників.

КПС старшина, у співпраці зі Станицею Мелборт, заздалегідь підготувала ЮМПЗ, а провід передала в руки молодого сеніорату і старшого пластуна.

Ранком в п'ятницю 25-го грудня після відспівання пластового гимну та піднесення прапорів Зустрічі, КПС, національного та австралійського, — Комендант Зустрічі — пл. сен. Богдан Бриндзя офіційним наказом розпочав ЮМПЗ, привітавши Начального Пластуна і всю присутню пластову братію.

Таборовий писар відчитала отримані привіти від крайових проводів Америки, Канади, Великої Британії, від куренів "Войнарівці", "Ті, що греблі рвуть", від братньої молодечої організації СУМ та церковно-громадських і політичних організацій Австралії.

Голова КПС — пл. сен. Богдан Тарнавський офіційно відкрив ЮМПЗ, а в словах привітання підкреслив значення і вагу присутності Начального Пластуна на ЮМПЗ.

Начальний Пластун тепло привітав учасників Зустрічі та особисто передав привіт від Головної Пластової Булави.

Присутність Начального Пластуна та теплота його слів надали ще більшої святковості та настрою і охоти таборувати дальших 8 днів. У рамках ЮМПЗ в неділю 27-го грудня по відправі Богослужень обидвох віровизнань відбулось посвячення новозбудованих новацьких колиб та будинків таборового проводу. Ця будова була великим осягом станиці Мелборт і Пластприяту Джілонгу, які приклали всіх зусиль, щоб на означений час приготувати якнайкращі умовини таборування новацтва.

Велика кількість гостей разом з учасниками ЮМПЗ взяла участь у врочистому молебні, який відправили Преосв. Владика Кир Іван Прашко та Отець Архипрот. Борис Стасишин. Після Молебня відбулось посвячення колиб і будинків, а новацтво вручило грамоти подяки їх фундаторам і жертводавцям.

Ввечері цього дня відбулась загальна ватра, на якій пописувались усі улади. У наступних днях таборування проходило за запланованою програмою: прогулянки, гутірки, ватри з мистецькими програмами, оглядання експонатів пластового музею, де були виставлені фо-

то-світлин з життя станиць, вирізки з преси про пластову діяльність у діяспорі та пластові відзнаки з усіх країн світу.

Щовечора відбувались живі й цікаві вогники новацтва та ватри інших уладів. Начальний Пластун відвідував підтабори, в розмові з комендантами цікавився життям і діяльністю Пласту в Австралії. Завжди можна було знайти його в товаристві новацтва чи юнацтва.

Начальний Пластун серед нованів

За звичаєм, надвечір 31-го грудня новацтво відвідало всі підтабори з колядою. Це ще більше надало урочистого і святкового настрою перед надходячими Святами Різдва Христового.

Завершенням ЮМПЗ був "Показовий День", в суботу 2-го січня. Вже зранку табір схвилювано метушився в приготуванні до Богослужень та зустрічі гостей: представника австралійського скавтіngu, польських скавтів-гарцежів, представника льокального уряду та представників українських церковно-громадських і політичних організацій. Після обіду головна площа виповнилась публікою.

Програму "Показового Дня", яку заповідала і пояснила гостям пл. сен. кер. Ярослава Болюх, розпочали підтабори новацтва цікавою інсценізацією казки "Кирило Кожом'яка" та ритмічними вправами. Юначки вправно виконали марш-хоровід, а юнацькі підтабори будували "живі вежі". Під звуки могутнього маршу зі всіх сторін на площу вмаршували пластові улади й в русі маршового ритму, переплітаючись уладами, сформували живий напис 70 — підкреслення і завершення ЮМПЗ. У цьому ж моменті в повітря злетіли кольорові бальони, як символ духової єдності пластунів Австралії з усіма пластунами вільного світу та з молоддю і народом на рідних землях.

На привіт Подруги Ярослави Болюх "СКОБ" — площа відгукнулась могутнім "Сильно, Красно, Обережно, Бистро!" Це був найзворушливіший момент Зустрічі і не в одного з

Новацтво відвідує підтабори з колядою.

присутніх показались сльози на очах, сльози радості й гордості за пластову молодь. Після цього улади сформувались до дефіляди. Почот дефіляди — хорунжі з національними й станичними прапорами провадили улади. І знову ж пупіка подивляла стрункі лави юнацтва й старшого пластуна, які вітали достойних гостей голосними "Слава!". По закінченні дефіляди писар Зустрічі відчитала привіти від федерального уряду і його опозиції, від місцевого уряду та українських церковно-громадських і політичних організацій. Представник Комісіонера австралійського скавтіngu в своєму привіті підкреслив значення Пласту, як для української, так і для австралійської спільноти.

Начальний Пластун в своїй промові коротко накреслив історію 70-річчя Пласту, зазначив його заслуги й готовість працювати для української громади. І якраз ця мета Пласту — підготовляти молодь до праці в громадах — є запорукою дальшого існування і розвою Пластової Організації.

Після своєї промови Начальний Пластун в асисті Голови УПС і Референта УПЮ надав ступінь керівництва п'ятьом сеніорам, Срібного Юрія пл. сен. Вірі Шевченко та іменував Гетьманським Скобом пластуна Андрія Ростека. Це викликало багато емоцій в присутніх,

Начальний Пластун іменує Гетьманським Скобом пл. скоба

Андрія Ростека.

а пластова братія привітала Андрія трьохкратним, дзвінким "СКОБ".

Вхід-брама до
підтабору УПЮ

По цьому всі улади перейшли на іншу площу, де відбулась святкова спільна ватра, в програмі якої були виступи ансамблю молодих бандуристів, танцювальної групи, скечі й коломийки з тематики 10-ти денного таборуван-

Живі вені юнанів.

ня та вручення грамот-похвал членам та працівникам таборового проводу. Голова КПС вручив Начальному Пластунові дарунок-альбом зі світлинами, а Голова УСП — сорочку з відзнакою УСП.

Голова КПС урочисто передав на руки Начального Пластуна вугілля з ватри ЮМПЗ в Австралії, щоб ним розпалити наступну ватру ЮМПЗ на "Вовчий Тропі" у ЗСА в серпні 1982 р.

Після ватри Улади повернулись на головну площу, де після відспівання молитви й пластового гимну востаннє спускався прапор Зустрічі, який урочисто був переданий Начальному Пластунові на відкриття ЮМПЗ в Іст Четгем. На команду бунчужного Зустрічі Улади розійшлись по таборах.

Зворушливим було прощання Начального Пластуна з пластунами в Австралії, а особливо з новацьким роєм "Кенгури".

Учасники ЮМПЗ формують живий напис "70"

Улад сеніорів, прощаючи Начального Пластуна, подарував йому спів його пісні "Тихими водами", наспівану на магнітній стрічці. Відчувався смуток Начального Пластуна, бо на "Соколі" він знайшов щирі дружбу і братерство. А з подібним смутком ми прощали Начального, бо в його особі знайшли нового друга, дорадника і досконалого пластуна. У неділю ранком востаннє підносились прапори ЮМПЗ, а по обіді Комендант Зустрічі прощав

Хоровід у винонанні юначон.

учасників ЮМПЗ з побажаннями нових успіхів і досягів у пластовій праці в 1982 році.

По молитві й співі пластового гимну спустились прапори ЮМПЗ і в кожного з учасників зажеврила мрія і надія, що за 5-ть років ми знову зустрінємось в дружній пластовій родині, щоб гідно відзначити Діамантовий Ювілей Пласту. В цю хвилину, як ніколи, ми відчули, що ми є частиною Пласту, що Пласт для нас — це гордість і мрія.

Референт Преси й Інформації КПС.

УСМІХНИСЯ

- Чи знаєш, що дівчата мають чистіші думки від хлопців?
- Свята правда! Ти того не знав?
- Але знаєш чому?
- Чому?
- Бо дівчата міняють їх дуже часто...

ВИ НАЛЕЖИТЕ ДО КАНАДИ

...І КАНАДА НАЛЕЖИТЬ ДО ВАС

Канада — це ваша країна. Кожна провінція,
кожне місто, кожне село.

Атлантичні провінції на сході, наш чарівний
район національної столиці,
височезні Скелясті гори й усе поза ними
на заході.

Країна неперевершеної природньої краси;
софістикованості і прямої сердечності;
з засягом вакаційних переживань, яких
не можливо знайти в ніякій іншій країні.

Цього року завітуйте з іншою частиною
вашої Канади.

Canada^{🇨🇦}

Canadian Government
Office of Tourism

Office de tourisme
du Canada

СПОРТ

ПРО КРАЙОВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛИ ЗСА І КАНАДИ 1982 РОКУ

Прочитавши в "Свободі" оголошення, що на 27 лютого 1982 р. є назначені Крайові лещетарські змагання УСЦАН, ми почали до них приготуватися.

Коли ми довідалися, що наша Плас-това Станиця висилає на ці змагання дружину, ми часто про змагання говорили та думали про те, чи ми здобудемо в них добрі місця та медалі. Також думали про те, яка буде погода, чи добрий буде сніг, та хто приїде на змагання.

Хоч погода не дуже дописувала й часто ішов дощ, ми старалися яннай-більше вправляти, щоб приготувитися до змагань. Тому ми часто їздили на лещетах в околиці Клівленду, а також на лещетарських теренах стейтів

Учасники лещетарських змагань УСЦАН в 1982 р.

Юнан прих. Юрко Галяревич на "снoвмобілі".

вони ризикували надто швидкою їздою, у висліді чого тратили контролю. Траса "Джаєнт Сляльому" була досить довга і покрита льодом.

Ченаючи на горі в черзі на змагання, був я досить зворушений і поденерований. Однак після того, як я з'їхав до мети перший раз добре, у чергових з'їздах я їхав уже спокійніше й відважніше.

Після змагань всі ми вернулися назад до готелю, де ввечері відбувся бенкет. Після доброї вечері відбулася головна програма закінчення змагань, у час якої роздавали змагунам

ХІРОНІКА

Пенсільвенія і Нью Йорк. А як не їздили ми на лещетарських теренах, то їздили за "снoвмобілем", подібно, як на водних лещетах.

Коли наблизився час змагань, ми виїхали з Клівленду нілїна днів скоріше, щоб мати нагоду їздити на теренах гори "Сонг Мавнтен", де мали відбутися змагання. Погода була дуже гарна. Був чудовий соняшний день, а як ми їхали витягами на гору, зимний вітер добре давав про себе знати, а мороз щипав лице. Сніг був свіжий, близько шість інчів. Зїзди були скорі. Краєвиди з гори були дуже гарні. Можна було бачити інші білі верхи гір, замерзле озеро та розсипані по горах хати й ферми.

Ввечері, коли ми вернулися до готелю, зустріли наших товаришів з Бофало, Сірануз, Дітройту, Рочестеру, Бостону, Торонта, Клівленду та інших міст, що їх ми пізнали цього року на бурлацьким лещетарським таборі.

В суботу, 27 лютого, погода була чудова, соняшна, а сніг скорий. На

місце змагань ми приїхали в годині 8:30 рано, зареєструвалися до змагань, одержали змагові числа і квитки на витяги.

Зустрівши других змагунів, знайомих з пластових таборів, ми нілїна разів зїхали з гори вниз. У міжчасі визначено трасу для змагань. Змагуни з низькими числами мали їхати перші. Першою змаговою конкуренцією був "Сляльом". Треба було зїхати два рази, а доданий час двох зїздів становив вислід змагового осягу.

Після обїду відбувся "Джаєнт Сляльом". Їзда в цій конкуренції була швидша, бо брамки були далі розставлені. Кожний змагун зїздив тільки один раз, у наслідок чого змагання в цій конкуренції відбулося скоро.

Змагання переводили професійні лещетарські інструктори, які електронічно міряли час. У випадку, як змагун упав, або не переїхав через брамку, його дискваліфікували. З тої причини декотрим змагунам не пощастило, бо

Перехідна чаша ім. д-ра М. Орловського за перше місце в клубовім точуванні.

Перехідні чаші ім. д-ра М. Орловського.

Група пластунів-змагунів Пл. Станиці в Клівленді.

Пл. розв. Андрій Галєревич та пл. прих. Юрно Галєревич з перехідними чашами.

Перехідна чаша ім. д-ра М. Орловського

за найчисельнішу участь у змаганні.

нагороди-медалі і чаші за їхні досягнення.

Мені пощастило здобути три бронзові медалі в "Сляльомі", в "Днаєнт Сляльомі" і в комбінації, а мій брат Юрно дістав срібну медалю за їзду в "Сляльомі".

До Клівленду ми вертались задоволені і щасливі, бо ми — змагуни з Клівленду — зайняли для нашої Пластової Станиці перше місце і держали перехідну чашу. С К О Б !

Пл. Прих. Юрно Галєревич

ВИСЛІДИ КРАЄВИХ ЛЕЩЕТАРСЬКИХ ЗМАГАНЬ УСЦАН в 1982 р.

Індивідуальні досяг:

Чоловіки (стартувало 19 лещатарів) крутобіг: М. Насараба (Пласт, Бостон) 69.4; М. Гудзян ("Сокіл" Сіранузи) 70.7; Ю. Шаран ("Сокіл" Сіранузи) 75.3. Великий крутобіг: М. Гудзян ("Сокіл" Сіранузи) 30.4; Ю. Шаран ("Сокіл" Сіранузи) 32.7; Р. Федорович ("Черник" Дітройт) 32.8. Комбінація: М. Гудзян ("Сокіл" Сіранузи);

М. Насараба (Пласт Бостон); Ю. Шаран ("Сокіл", Сіранузи).

Жінки (стартувало п'ять змагунів), крутобіг: Т. Терпилян (Пласт, Клівленд) 95.3; Х. Білінська ("Леви", Чікаго) 97.1; П. Сетин (КЛН, Боффало) 100.5. Великий крутобіг: Т. Терпилян (Пласт, Клівленд) 40.8; Х. Білінська ("Леви", Чікаго) 41.1; Р. Насараба (Пласт, Клівленд) 42.5. Комбінація: Т. Терпилян, Х. Білінська, П. Сетин.

Сеніори (стартувало шість змагунів), крутобіг: З. Насараба (Пласт, Бостон) 85.5; Р. Шаран ("Сокіл", Сіранузи) 95.1; О. Гудзян ("Сокіл", Сіранузи) 95.7. Великий крутобіг: З. Насараба 35.6; Р. Шаран 40.1; О. Гудзян 41.7. Комбінація: З. Насараба, Р. Шаран, О. Гудзян.

Юнаки 14-18 років (стартувало п'ять змагунів), крутобіг: Р. Жаровський (КЛН, Торонто) 88.8; Д. Яців (КЛН, Торонто) 92.1; А. Галєревич (Пласт, Клівленд) 92.9. Великий крутобіг: Р. Жаровський 37.0, Д. Яців 37.4, А. Галєревич 37.4, М. Якубович (Пласт, Олбані) 40.6. Комбінація: Р. Жаровський, Д. Яців, А. Галєревич.

Юначки 14-18 років (стартувало чотири змагунки), крутобіг: Х. Насараба (Пласт, Бостон) 92.9; О. Цюлко (КЛН, Нью Йорк); О. Терпилян (Пласт, Клівленд). Великий крутобіг: О. Цюлко (КЛН, Нью Йорк) 40.4; Х. Насараба 40.9; С. Троч (Пласт, Рочестер 41.0. Комбінація: Х. Насараба.

Хлопці 9-13 років (стартувало сім змагунів), крутобіг: Б. Жаровський (КЛН, Торонто) 97.0; Ю. Галєревич (Пласт, Клівленд) 103.5; Д. Кобзар (УСВТ "Ч. Січ", Ітака) 107.4. Великий крутобіг: Б. Жаровський 40.4; А. Тре-

щишин (КЛН, Боффало) 41.3; Р. Янукович (Пласт, Олбані) 43.6.

Дівчата 9-14 років, крутобіг: Н. Насараба (Пласт, Бостон) 110.1. Великий крутобіг: Н. Насараба 53.3.

Осяги дружин:

	Пунктів
Пласт, Клівленд	143
"Сокіл", Сіранузи	60
Пласт, Бостон	54
КЛН, Торонто	49
КЛН, Боффало	26
УАСТ "Леви", Чікаго	17
Пласт, Олбані	16
КЛН, Нью Йорк	13
Пласт, Рочестер	7
УСВТ "Ч. Січ", Ітака	5
УАСТ "Черник", Дітройт	4.

ТУРНІР КОШИКІВНИ В ЗСА

Щорону 5-ий Курінь УСП "Хрестоносці" влаштовує турнір кошиківни для пластового юнацтва в ЗСА. Цього року турнір відбувся в Байоні, Н. Дж. 4-го квітня 1982 р.

Перше місце в турнірі здобув 45-ий курінь юнаків з Вашингтону, який переміг всі інші дружини. Це вже третій рік підряд 45-ий курінь здобуває перше місце в турнірі.

11-ий курінь юнаків з Філадельфії і 5-ий курінь юнаків з Ньюарку здобули друге й третє місця. Саме за друге місце відбулись найзавзятіші змагання між Філадельфією і Ньюарком. Переміг 11-ий курінь з Філадельфії — 13:8. Сила 11-го куреня полягала в двох парах братів — Михайла і Нестора Бойна та Олега і Олеса Гладких.

Нагороду, як найвартісний змагун турніру, одержав юнак Андріян Гавдяк з Вашингтону за знамениту гру впродовж цілого турніру.

При закритті турніру стеновий Стежі "Хрестоносців", Нью Йорк — Нью Джерзі, ст. пл. Михайло Турчин дякував тим українським установам, які уфундували трофеї — Українському Народному Союзові, Кредитівці "Самопоміч" у Джерзі Сіті та Управі Пл. Оселі "Вовча Тропа", а за виконання написів на трофеях — панові Козакові.

ст. пл. Аскольд Винніків
Фото: А. Винніків

СВЯТО МОРЯ В НЬЮАРКУ

Станиця в Ньюарку, ЗСА, відбула 24-го і 25-го квітня ц.р. Свято Моря в чудовому лісі у Морріставн, Н. Дж. Хоч це свято вже довгий час не відбувалося в Ньюарку, цього року воно було дуже гарне. Погода була прекрасна, а в лісі було так, як буває вже на літньому пластовому таборі. Кущі і дерева позеленіли, а на поляні росли дики квіти.

В суботу 24-го квітня після науки в школі українознавства приїхали два юнацькі курені на Свято Моря на "Лісовій Полянці" біля Моріставну. Розтаборившись, вони мали свою програму: теренову гру, ватру та інше.

У неділю 25-го квітня приїхали туди інші члени станиці: юначки, новацтво, старші пластуни та багато сеніорів. Також на це свято завітала до нас голова КПС пл. сен. Є. Гойдиш. Свято відкрито Службою Божою, а після була програма по куренях. Мій курінь 44-ий знайшов собі чудову поляну, де ми підготовлялися до Свята Весни.

Після закриття усі пороз'їжджались по домах, втомлені, але усміхнені та загорілі.

Скоб!

пл. розв. Натална Воронна
44-ий Курінь УПУ-ок, Ньюарк

МОЄ ЛІТО В ОДНОСТРОЮ

У минулому році перебула я ціле своє літо в однострою, тобто я таборувала сім тижнів на "Вовчій Тропі". Спершу я була на юнацькому таборі від 4-25 липня. Мушу сказати, що це

Дружина пластунів з Вашингтону при анці.

був цікавий табір. Так як кожного року, юначки годинами слухали пильно цікаві гутірки про сигналізацію, картографію і табірництво, вправляли піонерство, гарно забавлялися на вечірках, маршрували в спену під час впорядку та співали весело на ватрах.

Також відбулися під час того табору деякі надзвичайні речі. Наша "булава" була молода і "філадельфійська", тобто при допомозі подруг з Нью Йорку, Чикаго, Дітройту та Вашингтону вона була найкраща, яку можна було скласти. В нас було на таборі 110 юначок і нам цілий час було тісно. Усіх надзвичайних подій учасниці напевно довго не забудуть, як ось, наприклад, — коли юнани принесли нам ватру, наші славні поезії, які ми гордо декламували, а зокрема поему світової слави поетки пл. розв. Нені Лев, брак води, "день розвідувачок" (наш провід складався із 33 осіб і він повинен би провадити ЮМПС!), "товстер", що його виграв Ігор Савицький, коли "Чорні очка" з темпом "Музикантів з Києва" лунали в просторі й коли ми познайомили Бобрівку з нашим звичаєм співати "Квітка мого життя" на столах в їдальні в часі вечері. Ще напевно ніхто не забув також про баль "Вовчої Тропи", провірку КПС, нашу триденну прогулянку (а це ще інша історія, про яку треба колись написати...), сім нападів в одну ніч, дивні теренові ігри, "нову хвилю" і останню ніч, (яку подружки також може не забули). Так, ми багато навчилися на таборах, але головне вчилися — як бути ніжними.

Після закриття табору ночався раз спортивний табір, а з ним більше руху. Ми щоденно бігали й вправляли різні спортивні ігри, бігали і вправляли, і бігали, і бігали, і бігали... Так як ст. пл. Роман Титла писав, що він не забуде цілий рік про цей табір, я

також його не забуду й довго мої м'язи його не забудуть! Впродовж двох тижнів того табору я пережила багато пригод, як — наприклад — наші одяги на машті, Гльомбу, розмови, звуки в курені після півночі тощо.

Після спортивного табору я закінчила своє пластове літо на вишкільній новачницьких виховників, в "Палаті чарівних наказів".

Це була найкраща пластова пригода, яку я колинебудь пережила.

Увійшовши в казковий світ новачства, я знову пережила всі ігри, розповіді, вогники, майстрування, лялькові театри, пісні та обряди, які так мене чарували, коли я була новачкою. Хоч ми всі багато та тяжко працювали при писанні, плануванні, виконанні занять — все це при кінці мало свою ціну. Ми мали деякі неприємні моменти, але сто разів більше приємних. Я ніколи не забуду гутірки братчика Славна, гніздові збірки, цікаву гутірку про однострій і відзнаки, Лесина-Медведина, відбиванку, особисту культуру, Пан-Пан-Панченко, Сестричку Союзівку і це, як сестричка Ірма Білик прегарно читала статтю на вечорі "Готуйсь". Коли вишкіл закінчився, ми хотіли прив'язатися до куренів, щоб не мусити їхати. Я думаю, що ми справді не забудемо гір, відкритих просторів...

І так Іст Четгем став для мене, як рідна хата.

"У радісну пору, на Вовчу Тропу"...

Скоб! Готуйсь!

пл. розв. Христия Санторе
14-ий Кур. ім. О. Теліги у Філадельфії.

Табір Скобів і Вірлиць

„Ловці вітру“

1981 року в Канаді відбулися Крайові Пластові Табори. Кожний табір мав якусь тему: учасники їхали по Манітобі на роверах, розвідувачі мандрували по горах Альберти і ми — скоби й вірлиці — мандрували по озері Онтаріо і річці св. Лаврентія на вітрильниках. Табір відбувся від 1-го до 15-го серпня 1981 р. Нас було 14, і ми з впорядниками плили від місця до місця на 6 вітрильниках. Наш найменший човен, це була наша „Ванна“; ми вибрали це ім'я тому, що першого дня щогла впала, як та нож падала ще два рази впродовж першого тижня табору (а коли її власник прийшов на другий тиждень табору, вона дуже добре поведилася). Інші човни були „Чайна“, „Русалка“ і 30-стовий „Вихор“ — це був наш найбільший човен. Другого тижня табору на місце „Русалки“ і „Вихора“ стали сині „Синяк“ і „Китайське прання“ (ми на ній вішали наше прання, щоб висохло).

Під час двох тижнів табору ми пережили різні цікаві й смішні пригоди. При навчанні якорництва, якір „Русалки“ хтось пустив і мусів поплисти до човна, щоб його припровадити знов на місце. Ми переганяли чужі човни — 23-стовий „Синяк“ легко переміг 40-стового човна, який мав більші й багато ліпші вітрила. Ми „рятували“ шапки і відра, які впали у воду. Під час бурі „Чайна“ перевернулася і „Ванна“ мало що не перевернулася, а найбільша шкода залога була, що їхні обіди змонили. Ми часто зупиняли якорем великі човни серед озера, прилучували до них малі човни та ходили купатися. Тоді ми обідали до музики двох гітар, які ми мали з собою. Ми цілі дні переводили на човнах і кожна хвилина була цінава.

А на суші також добре таборувалось. Майже кожного вечора була ватра, під час якої були пісні, гутірки і різне. Ми святкували уродини двох учасниць — навіть був торт зі свічками. Коли нам вже було досить нашого проводу, ми рішили, що був час на зміну. Три адмірала — Марно Маців, Милий, Борислав Білаш. Небезпечний, Юрко Гуцуляк і Ризиковний перебрали команду табору, і всі впо-

Кінгстон.

Учасники табору „ЛОВЦІ ВІТРУ“ разом з проводом і гостями біля церкви в

рядники стали пластунами-прихильниками. Наш комендант — пл. сен. Юрій Даревич — став пл. прих. Юрчиком Даревичем, черговий на цей день. Ці „прихильники“ мали адміралам менажки, варили їжу, будували ватру і робили все те, що ми хотіли. Наші адмірала добре вели команду табору, але, на жаль, вони могли тільки один день панувати. Продовж табору ми святкували Обжинки (на вечерю мали „шішка бабс“ зі свіжими грибами) і потім мали забаву. Ми також мали ватру в пошану дисидентів і були на Службі Божій в Кінгстоні.

Але всі табори мусять кінчатися. Останній день на вітрильниках заскоро прийшов. Ми залишили „Синяка“ в Кінгстоні і витягнули „Ванну“ і „Чайну“ з води. Наша „автобуда“, яка несла наш виїзд, завезла нас до табору. Буда добре нам послужила в

тих двох тижнях. Того вечора була прощальна ватра. Ми досить довго дуріли по ватрі, а коли був час відпочивати, витягнули спимішки, поставили їх в коло й лягли спати під голим небом. Але дуже рано дощ почав падати і ми мусіли вернутись до шатер. Коли почули свистон на вставання, дощ ще йшов. І так було цілий день — дощ перестав тільки на закриття табору. По сніданку ми відвідали Кінгстон, і вернувшись, склали табір в дощі. Цей табір був для мене найліпший зі всіх таборів, завдяки не тільки доброму товариству учасників, а також і нашій чудовій команді. Ми „слізно“ попрощались, але сліз не можна було пізнати через дощ. І так закінчився табір „ЛОВЦІ ВІТРУ“.

пл. вірл. Дарна Романюк
2-ий курінь ім. кн. Ольги; Вінніпег

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

ДЕБЮТ ГУРТНА "БДЖІЛКИ" В НЬЮАРКУ

Зліва — Одарна Полянська і Тиміш Гнатейко; Ірина Гевель і Роман Крайнин; Ірина Бойко і Андрій Іваськів; Ніна Гайдун і Гриць Кревсун.

В Клубі Наваго в Ірвінгтоні 30 січня ц.р. відбувся баль Пластприяту Ньюарку, на якому дебютували члени Гуртня "Бджілки" 44-го Куреня ім. Оксани Днеджори. До дебюту стали пластуни з ескортами — Одарна Полянська і Тиміш Гнатейко; Ірина Гевель і Роман Крайнин; Ірина Бойко і Андрій Іваськів та Ніна Гайдун і Гриць Кревсун.

Баль відкрила п. Надя Канюка — голова Пластприяту, нагадуючи при тому нам, щоб ми ніколи не забували нашого українського походження. мови і Церкви.

Після цих слів почалася презентація дебютанток. Їх представив пл. сен. Віктор Яворський — станичний Ньюарку. Дебютантки — пара за парою входили до залу і кланялись гостям. Перший танець затанцювали батьки з дебютантками, а мами з ескортами. Під час танку дебютантки дали своїм мамам червоні рожі, а потім продовжували танець з своїми ескортами.

По презентації відбувся бенкет, на якому пл. розв. Одарна Полянська — гуртнова — в імені Гуртня "Бджілки" подякувала пластові му проводіві, виховникам за їхню працю і час, який вони присвячували для них. Згодом

дебютантки подарували своїм подружкам Ірині Паславській і Оленці Гнатів букети квітів. Також привітали бункетом паню Галину Стецуру з Пластприяту за улаштування цього, такого прекрасного балю.

Справді чарівний був цей вечір для нас чотирьох. У нього ж уклали багато праці, часу наші ближні, щоб підготувати наш перший баль. Тепер, дивлячись в минуле, згадуємо з приємними почуттями цей важливий для нас вечір. Тепер перед нами майбутність серед праці в Пласті та в українській громаді, яка має для нас всіх таке велике й особливе значення.

Пл. розв. Одарна Полянська.

„Ловці вітру“ — НАШЕ ВОЛОДІННЯ

Минуле літо було одне з моїх найцікавіших. Хоч того ранку я мав нагоду бути виховником у таборі учасників, проте більше запам'ятав я таборування на вітрильниках у таборі скобів-вітрильців "Ловці вітру". Найзамітнішим із споминів з цього водно-мандриного табору був день, коли учасники табору перебрали "керму табором".

Одного дня відпочивали ми на пляжі. Юнаки й юначки почали плюктувати. А з того вийшов такий лист, що його ми прочитали біля вечірньої ватри:

"До висоних вельможів від висоних вельможностей".

Наша душа відчуває любов до Вас. Чуємо з дня на день про Вашу перфектність. Наші уста оближуються, щоб покуштувати цієї Вашої незвичайної умілости. Ми так довго чекали та

витримували нашу голодівку, щоб таким драстичним способом поставити перед Вами оці вимоги. Числимо від одного ось так!

1. Першим буде Пан Капітан, що при кермі. Він підготовлятиме "гурмей" сніданок, полуденок та вечерю.

2. Другим його обов'язком буде — чергування, щоб ми відчували, як то безпомилково робиться. І щоб його перша асистентка показала, як то чаруючо читати наказ, щоб нас загіпно-тизувати.

3. Наші скоби і вітрилиці на фльоті будуть скіперами галер. Їм до помічі будуть асистенти-булавичі, що наснажуватимуть то відскажуватимуть.

4. І щоб день завершився на висоті його бездоганного провадження, Булава відкриє двері до чудесної ватри, вона й переведе її.

5. Але, щоб ми не зімліли від такого ангельського "безп'ямного" дня, Булава дасть учасникам відпочинок від його перфектності у формі 1-годинної мовчанки.

6. Та щоб завершити вершинний день, як торт смаколиком, наша царівна Христунька (ст. пл. Христя Маців) пливатиме у нашій блискучій "ванні".

"Недотримка" цих приписів спричинить трагічну голодівку учасникам табору.

Дано 29 квітня місяця 1981 року.

За новообраний провід табору підписав високоповажний пл. скоб Любомир Хабурський.

Після відчитання цих вимог "номендант" пл. сен. Юрно Даревич-Чок радогодився все виконати.

Наступного дня пл. прих. Христунька Маців відчитала наназ:

Фото: пл. скоба Борислава Білаша. "Щогла зломилася"

"ПЕРШИЙ НАКАЗ НАШОГО ТАБОРУ"

1. Вітаємо нині нову Команду, яка є у складі трьох висоних наукових політиків. Начальні адмірала: пл. сноб Юрко Гуцуляк — інстигатор всяких небезпек; пл. сноб Борислав Білаш — винахідник всяких дурниць; пл. сноб Марко Маців — дослідник усяких перешкод.

2. Вітаємо нових учасників: пл. прих. Юрчина Даревича — (пл. сен. Юрія Даревича); пл. прих. Христуню Маців — (ст. пл. Христю Маців); пл. прих. Зенчина Хабурського — (ст. пл.

Зенона Хабурського); пл. прих. Ромася Зазулю — (пл. сен. Романа Зазулю); пл. прих. Юря Бучка — (ст. пл. Юрка Бучка); пл. прих. Енді Яціва — (ст. пл. Андрія Яціва); пл. прих. Марчина Горбача — (ст. пл. Марка Горбача).

3. Програма дня.

Черговим на завтрашній день буде: пл. прих. Юрчин Даревич; адміралським водоносом буде — пл. прих. Зенчин Хабурський.

Доброго вітру! Снобі!

За Адміралську флоту підписали: високоповажні від моря до моря ад-

мірала — пл. сноб Борислав Білаш; пл. сноб Юрко Гуцуляк; пл. сноб Марко Маців/ — інстигатори.

Наш день удався нам досить успішним, спеціально тому, що наші новоприбулі учасники все добре приготували й виконали. Але вінці ми побачили, що бути провідниками справді є велика праця. Їм треба справді тяжко працювати, щоб табір був успішним.

Снобі! пл. сноб Борислав Білаш (інстигатор) — курінний 7-го Куреня УПУ-ів ім Святослава Завойовника Вінніпег.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНЬСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

ГОЛОВНЕ БЮРО

26791 Ryan Road
Warren, Michigan 48092
Tel.: 756-3300

DETROIT

7346 Michigan Avenue
at Tarnow
Tel.: 841-2390

HAMTRAMCK

11838 Jos. Campau
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

Вступайте в члени забезпечено-допомогової
братської установи в США і Канади

УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ (нолись УРС)

УБС: має 14 клас модерного забезпечення;

- видає тижневик "Народня Воля" і англомовний журнал "Форум";
- веде відпочинкову оселю, культурно-спортовий молодечий осередок "Верховина" в Глен Спей, Н. Й.;
- розділяє стипендії студіюючій молоді.

440 Wyoming Ave., SCRANTON, Pa., 18503 USA

Замість квітів на свіжну могилу
бл. п. ОЛЬГИ ГАФТКОВИЧ,

матері голови Пластової Станиці в Трентоні, Н. Дж. — пл. сен. ЧМ Івана Гафтковича й бабуні членів Станиці — пл. юн. Віри і Марка Гафтковичів, за ініціативою ОП УПС в Трентоні, замість квітів на свіжну могилу склали свої пожертви на Пластове Видавництво:

\$25.00 — Анізія, Василь і Адріан Мандзії.

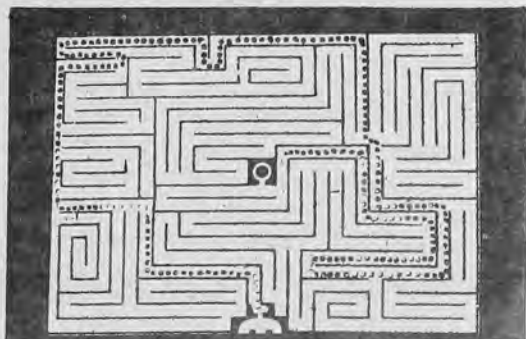
По \$15.00 — 19 Відділ СУА в Трентоні, Н. Дж.; д-р Ляріса і інж. Любомир Онишкевичі.

По \$10.00 — Тамара і Микола Веремієнни; Марія і Михайло Глушки; Мирослава Глушон; Володимира і д-р Зеновій Гілі; інж. Роман Гуляй; Борис Гуляй; Люба Гоянюн; Родина Кіржецьких; д-р Володимир Коропей; Галина і мгр. Іван Р. Костюни; Ярослава і мгр. Ярослав Лабки; Оксана і Іван Микитини; Марія і Орест Мицики; Леся і Євген Обаранці; Віра і д-р Теодозій Сендзіки.

По \$5.00 — Марійна Гафткович; Катря Новшевич; Абрагам Вільсон.

Разом: \$220.00

ВІДПОВІДЬ на КРУТИГОЛІВКУ "Лябіринт" із стор. 13

**СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",
ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 30 ТРАВНЯ 1982 РОКУ.**

США

38 Курінь УПЮ-он ім. Марусі Тарасенно, (Пассейн
Н. Дж.) (дивись окреме повідомлення) \$50.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) \$405.00

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Разом: \$455.00

Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) \$39.00

БЕЛЬГІЯ

о. Іван Ніт (Шарлеруа) \$30.00

Разом на пресовий фонд "Юнака" \$524.00

На фонд Пластового Видавництва (дивись посмертні
згадки) \$370.00

УСЕ РАЗОМ: \$894.00

**38 Курінь УПЮ-он ім. Марусі Тарасенно
і 22 Гніздо УПН-он у Пассейн, Н. Дж.**

переслали із заробітку з великоднього базару \$50.00 на
пресовий фонд "Юнака" і \$25.00 на прес. фонд "Готуйсь".
Гроші переслала зв'язкова — ст. пл. Марта Альбоша.

**СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ "ЮНАКА", ЯКІ
ВПЛИНУЛИ ДО 13 ТРАВНЯ 1982 РОКУ.**

Пл. сен-ри М. і О. Корецькі, Вашингтон, США —
2 дарункові передплати для Південної Америки; п. Микола
Строкон, Півд. Стратфілд, Австралія — 1 передплата.

Разом 3 передплати.

Жертводавцям щире СПАСИБИ!

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. ОЛЕНИ ФЕДАК-ШЕПАРОВИЧ

Матері пл. сен. Ольги Кузьмович

Ст.нично, Пластової Станиці в Нью-Йорку.
Дирекція Пластової Фундації в Нью-Йорку
складає 250.00 дол. на пресовий фонд "Юнака".

Замість квітів на свіжу могилу
Дорогої нам Тети

сл. п. ОЛЕНИ ФЕДАК-ШЕПАРОВИЧ

складаємо 25.00 дол. на пресовий фонд "Юнака".
Христя і Юрій Навроцьні, Нью-Йорк

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. ОЛЕНИ ФЕДАК-ШЕПАРОВИЧ

Матері нашої курінної подруги

пл. сен. Ольги Кузьмович

складаємо на Пресфонд "Юнака":

\$20.00 — пл. сен. Тоня Горохович;

по **\$10.00**: пл. сен. Людмила Дармограй; пл. сен. Оль-
га Дзядів; пл. сен. Евстахія Гойдиш; пл. сен. Ольга Кач-
марська; пл. сен. Люба Пенжанська; пл. сен. Ніна і Пік
Пясецькі; пл. сен. Марта Рудин; пл. сен. Ярослава Яро-
севич;

\$5.00 — пл. сен. Галя Скорецька.

Разом: \$150.00

Замість квітів на могили

св. п.

Курінного Орлинівців

пл. сен. АНДРОНІКА КОПИСТЯНСЬКОГО

склали на фонд Пластового Видавництва:

\$100.00 — 8-ий Курінь ім. Григора Орлика;

по **\$25.00** — пл. сен. о. Ярослав Шуст; пл. сен. Володимир
Шуст.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Матері —

нашої подруги Верховинки, **МАРІЙКИ ЛАБУНЬКИ**
пересилаємо **\$25.00** на пресовий фонд "Юнака".

28-ий Курінь УСП-он "ВЕРХОВИНКИ".

У невимовному жалю і смутку повідомляємо пласто-
ве членство, що 12 лютого 1982 р. в місті Нотінггем (В.
Британія), на 25 році життя внаслідок довгої хвороби ві-
дійшов на Вічну Ватру

св. п. ст. пл. ІВАН ГАВДЯК

Батькам Покійного, Сестрам — Олі і Марійці, Бра-
тові Романові та всій Родині висловлюємо найглибші спів-
чуття!

НА НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК СКЛАЛИ:

2.00 фунти — пл. сен. Т. Бабуняк.

По **1.00 фунту** — пл. сен-ри: М. Бабич; М. Бучинсь-
кий; Р. Гринаш; О. Парашак; І. Ю. Рачкович; І. І. Рій; М.
Яницька, п. Т. Рачкович (Манчестер).

5.00 фунтів — ст. пл. М. Бірчан.

По **1.00 фунту** — ст. пл. М. Єнкала; п. Ю. Єнкала
(Лондон); ст. пл. А. Семенюк; пл. сен. І. Вовчина (Брад-
форд); пл. сен. І. Е. Луцан (Дарби); пл. сен. М. Мицько
(Лестер).

Разом: 22.00 фунти (\$39.39)

Збірку перевів і переслав гроші пл. сен. Р. Гринаш.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Шадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той долар, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання помагати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,

учні свято-миколаївських шніл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКІЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по п'ятниці.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприятю і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОБК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ Пл. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ**

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл. станицям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.